

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 743-77-30, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl**

za p.o.

Lublin dnia   października .2008r.

RLU-61-24/08/EW

DECYZJA RLU NR 46/2008

Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) i stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Justynie Steckiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą JOTES –Domowe Przedszkole, ul. [REDAKTOR] Białystok,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę przedsiębiorcy Justyny Steckiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą JOTES –Domowe Przedszkole, ul. [REDAKTOR] Białystok, polegającą na bezprawnym działaniu poprzez stosowanie we wzorcu umowy- Statucie Domowego Przedszkola postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z zm.) tj.:

Zapisu § 16 pkt 1a. Statutu Domowego Przedszkola o treści: „dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu dziecka z listy dzieci uczęszczających do przedszkola w następujących przypadkach:

a) systematycznego zalegania przez rodziców (opiekunów prawnych) z odpłatnością za przedszkole”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej wyżej i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem **01 września 2008r.**

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorzec Karty Zgłoszenia Dziecka do Domowego Przedszkola, ul. [REDAKTOWANE] i wzorzec „Statut Domowego Przedszkola w Białymstoku” (dalej Statut Przedszkola) prowadzonego przez przedsiębiorcę Justynę Steckiewicz (dalej: przedsiębiorca).

W wyniku analizy tych dokumentów wszczęto Postanowieniem Nr 133/08 z dnia 15 kwietnia 2008 r. postępowanie administracyjne RLU-61-24/08/EW w sprawie podejrzenia naruszenia przez przedsiębiorcę Justynę Steckiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą JOTES Domowe Przedszkole w Białymstoku zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu Statucie Przedszkola postanowienia, którego tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, a to:

Zapisu § 16 pkt 1a. Statutu Domowego Przedszkola o treści: „dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu dziecka z listy dzieci uczęszczających do przedszkola w następujących przypadkach:

a) systematycznego zalegania przez rodziców (opiekunów prawnych) z odpłatnością za przedszkole”, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu przedsiębiorca w piśmie z dnia 05 maja 2008 r. poinformował, że zgadza się ze stanowiskiem Urzędu odnośnie zarzutów postawionych we wszczęciu postępowania dotyczących Statutu Domowego Przedszkola i poinformował o zamiarze dokonania zmian w Statucie poprzez zmianę treści zakwestionowanego zapisu przedstawiając nową treść zakwestionowanego postanowienia.

Dnia 19 września 2008 r. przedsiębiorca przysłał Zarządzenia Nr 1/2008 z dnia 14.08.2008 r. wprowadzające zmianę zakwestionowanego zapisu w Statucie Przedszkola. Zmiana weszła w życie z dniem 01.09.2008 r.

Postanowieniem Nr 183 /2008 z dnia 19 czerwca 2008 r. RLU- 61-24/08/EW zaliczono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego w tej sprawie dowody zebrane w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym Postanowieniem Nr 35/2008 z dnia 23 stycznia 2008 r. RLU-405-2/08/RD/JS.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Justyna Steckiewicz prowadzi działalność na zasadzie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej o numerze 78565 oraz zaświadczenia Urzędu Miejskiego w Białymstoku, jako przedsiębiorca wpisany do ewidencji szkół i placówek niepublicznych pod pozycją 192, prowadzonego przez Departament Edukacji, Kultury i Sportu Urzędu Miejskiego w Białymstoku. Zasady działania tej placówki zostały zawarte w Statucie Domowego Przedszkola opracowanym przez przedsiębiorcę.

Statut zawiera m.in. zapisy regulujące wzajemne prawa i obowiązki prowadzącego przedszkole, pracowników przedszkola i konsumentów korzystających z jego usług.

Dodatkowo wprowadzono wzór Karty Zgłoszenia Dziecka do Domowego Przedszkola JOTES ul. [REDAKTOWANE]. Wzorzec ten stanowi umowę, którą podpisuje rodzic/opiekun dziecka w związku z korzystaniem dziecka z usług tej placówki.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na stwierdzenie, że:

1. wzorzec Karty Zgłoszenia Dziecka (...) nie zawiera postanowień naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

2. wzorzec Statutu Domowego Przedszkola uzasadnia postawienie przedsiębiorcy zarzutu podejrzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w nim postanowienia którego tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, a to:

Zapis § 16 pkt 1a. Statutu Domowego Przedszkola o treści: „dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu dziecka z listy dzieci uczęszczających do przedszkola w następujących przypadkach:

a) systematycznego zalegania przez rodziców (opiekunów prawnych) z odpłatnością za przedszkole”, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

W odpowiedzi na postawione zarzuty przedsiębiorca złożył propozycje nowego brzmienia zakwestionowanego zapisu.

§ 16 pkt 1a Statutu otrzymał brzmienie:

1. „Dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu dziecka z listy dzieci uczęszczających do przedszkola w następujących przypadkach:

a) systematycznego zalegania przez rodziców (prawnych opiekunów) z odpłatnością za przedszkole, w przypadku bezskutecznych wezwań do uiszczenia zaległej opłaty skierowanych, do tychże, na piśmie”.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uznał za niedozwolone postanowienia umowne zapisy o wskazanej poniżej treści, które zostały następnie wpisane przez Prezesa Urzędu do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych:

- poz. 726 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”,

- poz. 754 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „ Nieopłacenie zajęć w przedstawionych wyżej terminach powoduje skreślenie z listy uczestników bez zwrotu wpłaconej wcześniej kwoty”.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Wszczynając wobec wskazanego wyżej przedsiębiorcy postępowanie administracyjne, Prezes UOKiK postawił mu zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dalej ustawy o okik. Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy o okik, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 pkt 1 stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie postawione przedsiębiorcy zarzuty, aby mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem bezprawnym przedsiębiorcy i polegać na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień

wzorców umowy uznanych za niedozwolone,
2. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o okik, przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Justyna Steckiewicz jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą jako JOTES Domowe Przedszkole z siedzibą w Białymstoku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej i ewidencji szkół i placówek niepublicznych. Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2004r. Nr 256, poz. 2572 ze zm), system oświaty w Polsce obejmuje m.in. przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy o systemie oświaty).

W wyroku z dnia 5 lutego 2003 sygn. akt XVII Ama 36/02, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stwierdził co następuje. „Zauważyć należy, iż ustawa antymonopolowa nie określa pojęcia przedsiębiorcy. W ustawie (vide art. 4) znajduje się generalne odesłanie do innej ustawy posiłkowej. Odniesienie to nie dotyczy jednak podmiotów określonych w art. 4 ust. 1 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W w/w art. ustawodawca stwierdził, że dla potrzeb niniejszej ustawy za przedsiębiorcę uznane zostaną osoby prawne organizujące lub świadczące usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zauważyć należy, iż w ustawie nie zostało sprecyzowane jaki rodzaj działalności należy uznać za działalność o charakterze użyteczności publicznej. (...) Zdaniem Sądu można ustalić, iż dana działalność jest działalnością o charakterze publicznym dokonując analizy celu prowadzenia działalności. W przypadku (szkoły wyższej) celem tym jest świadczenie usług edukacyjnych z jednoczesnym zapewnieniem sobie zysku z tego tytułu. W ocenie Sądu przedmiotem działania powódki są usługi o charakterze użyteczności publicznej – to jest edukacja.” Powyższe orzeczenie zostało potwierdzone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 22/2004. Sąd Najwyższy – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, stwierdził co następuje. „Uczelnia niepaństwowa jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Tekst jednolity: Dz.U. 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.)”.

Wobec powyższego należy uznać, iż Justyna Steckiewicz prowadząc działalność gospodarczą jako JOTES Domowe Przedszkole jest przedsiębiorcą działającym w ramach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jak również jest przedsiębiorcą jako osoba świadcząca usługi oświatowe o charakterze użyteczności publicznej (jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o okik).

Jako działanie bezprawne należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa.

/Por. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwaji, Wydawnictwo CH BECK, Warszawa 2000, s.117 - 118/

W niniejszej sprawie działanie przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”.

Co więcej, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt III SZP 3/06, „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”. Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK zakwestionował zapis zamieszczony w wykorzystywanym przez przedsiębiorcę wzorcu Statucie Domowego Przedszkola z uwagi na jego tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru .

Zapis § 16 pkt 1a. Statutu Domowego Przedszkola o treści: „dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu dziecka z listy dzieci uczęszczających do przedszkola w następujących przypadkach:

a) systematycznego zalegania przez rodziców (opiekunów prawnych) z odpłatnością za przedszkole” jest tożsamy z zapisami znajdującymi się w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: pod poz. 726: „ Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów” i pod poz. 754: „Nieopłacenie zajęć w przedstawionych wyżej terminach powoduje skreślenie z listy uczestników bez zwrotu wpłaconej wcześniej kwoty ”.

Zdaniem Prezesa Urzędu ww. postanowienie wzorca wywołuje tożsame skutki prawne ze wskazanymi wyżej postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone dając przedsiębiorcy prawo do skreślenia dziecka z listy wychowanków i tym samym rozwiązania umowy bez uprzedniego wyznaczenia konsumentowi dodatkowego terminu do jej wykonania.

W ocenie Prezesa Urzędu, dobre obyczaje we wzajemnych relacjach przedsiębiorcy i konsumentów wymagają, aby w omówionym przypadku zastosowanie znalazł przepis art. 491 §1 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Dopiero zatem po upływie dodatkowego, wyznaczonego konsumentowi terminu do wykonania świadczenia pieniężnego, Przedsiębiorca winien mieć zapewnione prawo do odstąpienia od umowy i skreślenia dziecka z listy wychowanków. Z uwagi na powyższe, tak sformułowane postanowienie kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza jego interesy (art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego).

Należy ponadto zauważyć, że postanowienie to narusza również zasadę symetrii w kształtowaniu praw i obowiązków stron umowy. Prawo do rozwiązania umowy przyznane zostało wyłącznie przedsiębiorcy. Postanowienia Statutu Przedszkola nie zastrzegają takiego uprawnienia na rzecz konsumenta.

Analiza porównawcza zakwestionowanego postanowienia wzorca Statutu Przedszkola oraz przedstawionych powyżej postanowień wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych wskazuje, że kwestionowane postanowienie wyczerpuje przesłanki postanowień uznanych za niedozwolone. Zakwestionowany zapis Statutu Przedszkola nie ma wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia jego treści prowadzi do wniosku, że mieści się on w hipotezach przytoczonych klauzul niedozwolonych.

Skutkuje to uznaniem, że wykazana została bezprawność działania przedsiębiorcy, polegająca na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowienia, które jest tożsame z wpisanymi do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Stosowana przez przedsiębiorcę praktyka polegająca na stosowaniu we wzorcu Statucie Przedszkola postanowienia, którego tożsama treść została wpisana do rejestru postanowień niedozwolonych dotyczyła konsekwencji, jakie wynikają dla konsumenta z tytułu zalegania z opłatami za przedszkole bez wezwania go do spełnienia zaległego świadczenia. Ponieważ zakwestionowane postanowienie jest ważne zarówno dla osób, które realizują umowy, jak i dla osób, które będą korzystać z usług przedszkola, dlatego też zakwestionowana praktyka narusza interesy konsumentów, którzy zawarli umowy, a także przyszłych potencjalnych klientów. Umowy mogą zawrzeć wszystkie osoby zainteresowane korzystaniem z usług tej placówki. Tym samym oferta korzystania z usług przedszkola niepublicznego skierowana jest do nieograniczonej grupy konsumentów.

W wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r. sygn. akt III SK 27/07 Sąd Najwyższy stwierdził co następuje. „Zdaniem Sądu Najwyższego, sformułowanie z art. 23a ust. 1 uokik „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego

zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy”.

W związku z faktem, że zaistniały łącznie obie przesłanki, tj. bezprawność działań oraz naruszenie interesów nieograniczonej grupy konsumentów, Prezes UOKiK uznał ocenianą praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W trakcie przedmiotowego postępowania, przedsiębiorca przedstawił zmieniony wzorzec Statutu Przedszkola. Na podstawie przedstawionych przez przedsiębiorcę dokumentów w postaci Zarządzenia wprowadzającego od dnia 01.09.2008 r. zmianę w Statucie Przedszkola zakwestionowanego postanowienia należy uznać, że przedsiębiorca zaniechał stosowania kwestionowanego zapisu z datą 01 września 2008 r.

W tym miejscu należy stwierdzić, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez przedsiębiorcę zawiera on roczne umowy z rodzicami/opiekunami prawnymi dzieci na korzystanie przez nich z usług przedszkola JOTES. Oceniany w niniejszej decyzji wzorzec Statut Przedszkola obowiązywał do 01 września 2008 r. i dotyczył umów zawartych na okres 2007/2008 r. Skoro od 01 września 2008 r. zawarto z rodzicami nowe umowy na rok 2008/2009 i równocześnie wprowadzono w życie nowy wzorzec Statutu nie zawierający kwestionowanego postanowienia należy uznać, że przedsiębiorca zaprzestał stosowania w obrocie gospodarczym zakwestionowanego zapisu z tą datą.

Tym samym uznano, że spełnione zostały przesłanki z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie w zakresie uznania zarzucanej praktyki za zaniechaną z datą wprowadzenia w życie nowego wzorca Statutu Przedszkola.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Otrzymuje:

Pani Justyna Steckiewicz
JOTES Domowe Przedszkole
ul. [REDAKTED]
[REDAKTED] Białystok

